

Sokkidega või ilma? Milliseid sokke teie peres kootakse? Jagage oma teadmisi ka teistega!

Hakkame sokke kuduma!

Talv on tulekul ja jalad vajavad sooja. Targu Talita kutsub kõiki käsitööhuvilisi üles jagama meie lugejatega oma pere sokikudumise nõkse ja traditsioone.

Käesoleva hooaja suuremad kudumistööd on alles ees. Viimased toimetused õues, ning saabki end rohkem tubastele toimingutele pühendada. Kindlasti leiab ka kõige tegusam perenaine aega korraks tugitooli istuda ja hetke või paar sukavardaid liigutada. Vähemasti nii palju, et oma pere ei peaks talvel villaste sokkideta läbi ajama. Kui jah, üks emadel-vanaemadel ole mure, kas keegi võtab need lihtsad, kuid siiski oma väikeste salanippidega oskused üle.

Hiljaeagu kuulsin oma healt sõbralt, et tema tütar on jõudnud kooliteega niikaugele, et on aeg kindakudumise salapärasesse ja keerulisse maailma sukelduda. Niisiis palus käsitööõpetaja lastel kaasa võtta 5 varrast nr 1,5 ning kaks eri tooni kahekordset maavillast lõnga. Koolis antakse ikka ülesandeid, aga kes oleks võinud arvata, et selline üleskutse vanemates nii palju vas-

takaid arvamusi põhjustab. Peamine argument oli see, et miks teha mõttetut kulu ning et tänapäeval ei kannu ju keegi villaseid kindaid. Ja et eelmisel aastal kooti salli, kas siis sellest ei piisanud ning selliste õpetuste peale peab kool nüüd aega kulutama.

Tahtmatult tekib küsimus, kas selgi korral jääb vastutus vanemate õlule, kes tahavad ja vajalikuks peavad ning eks siis õpetagu? Ühtlasi antakse ka lastele mõista, et kui sul on raha, võid sa poest kõike osta. Lastel pole vaja ka teada, kui palju tuleb vaeva näha kindapari või sokkidega. Samamoodi jääb neil ka teadmata see, et kindakirjadel ja nende värvitoonidel on sage li oma lugu jutustada.

Ometi saavad omakootud kindad nii armsaks, et mingi raha eest ei ole nõus neid maha müüma. Räägib ju õpetaja lisaks kudumisele ka sellest, mis kaasneb meie esivanemate pärandiga. Et ka edaspidi inimesed oskaksid märgata meie minevikku ning teaksid väärtustada töötundide arvu, mis kulub korrekse paari kudumiseks. Olgu siis tegu kinda või sokiga.

Käesolev aasta on teadupoolest pärandiaasta, kuid pärand pole vaid muuseumidesse talletatud

esemed, vaid ka põlvest põlve edasi antavad oskused, mida ei olegi veel kusagile kirja pandud. Igal käsitöömeistril, olgu ta suur või väike, on oma teadmised ja harjumused eseme kudumiseks.

Et need ei hääbuks aegade hämarusse, kutsumegi Maalehe Targu Talita lugejaid sel sügisel saatma oma pere soki lugu. Palume lugejatel kirja panna kavalaid sokikudumise nõkse ja traditsioonidega mustreid, mida peres on aegade jooksul edasi antud. Põnev on ju uudistada teiste töid, miks siis mitte sel korral jagada tarkusi teistelegi.

Kui teil on põnevaid mustreid või koote sokke teistmoodi kui tavapärast harjutud, teate kavalaid säärekudumise mooduseid või kannalaka kudumist, siis pildistage need üles, pange kirja ka õpetus, et huvilised võiksid neid järele kududa. Kui tehnilise poolega, olgu pildistamine või fotode saatmine, ise hakkama ei saa, paluge appi pere nooremaid.

Vahvad leiud sokimaailmast avaldame Targu Talita veergudel – nii saavad paljud head ideed käsitöötajate seas levima hakata. Toredate auhinnad on lõngafirmalt Novita.

PILLE HERMANN